

се нахвърлятъ по шията му и радостно го порсѣщатъ.

— Татко, обажда се Петранка, този букетъ е отъ мене, заповѣдай! Азъ сама го направихъ. Мария само ме учеше, какъ се прави и прѣврѣзваше цвѣтята съ конецъ. Ако не бѣше тя, не знаехъ какво щѣхъ да правя.

Бащата цѣлуналъ двѣтъ си момиченца и пожелалъ имъ здраве, дълтъ животъ и щастие.

Хитри свраки.

(История безъ думи).

1.

2.

3.

4.

